

Arrest

nr. 337 620 van 12 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 27 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 7 maart 2024, diende op 7 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Duitsland op 21 december 2015 en in Frankrijk op 1 maart 2018.

1.2. Op 15 april 2024 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming (bijlage *26quater*).

1.3. Op 27 maart 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 maart 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/03/2024
Overdracht CGVS: 10/10/2024

U werd in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 18 februari 2025 van 9u40 tot 12u20. Uw advocaat, Meester Ndoba, loco Meester Massin, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Oza Nogogo-etnie. U werd geboren op [...] november 1992 in Agbor, Delta State. U woonde er uw hele leven met uw ouders in het dorp Oza Nogogo. U bent christen. U ging naar school tot het derde jaar secundair onderwijs. Rond 2011 huwde u op traditionele wijze met E.W., een Igbo geboren en getogen in Adazi – Anambra State. Jullie woonden niet samen, maar bleven bij jullie ouders wonen. Wel bleven jullie afwisselend slapen in elkaars familiehuus. U deed kleine jobs en deed aan landbouw. Uw echtgenoot verdiende geld door het busbedrijf van zijn vader te beheren. Uw schoonvader was ook chieft van de geheime Ogboni gemeenschap in het Oosten. Toen uw schoonvader overleed, moest uw echtgenoot hem als oudste zoon opvolgen. Zijn moeder wilde dit niet en uw echtgenoot zelf ook niet. Hij is immers christen en wil geen mensenoffers doen. Weigeren staat volgens de traditie van de Ogboni echter gelijk aan de doodstraf. De leden van de Ogboni gemeenschap zetten uw echtgenoot onder druk en zochten hem, waarop hij Nigeria ontvluchtte zonder u te informeren. De leden van de Ogboni gemeenschap vielen u tot driemaal toe aan in uw familiehuus. Een eerste maal werd u gevraagd waar uw man was en werd u geslagen. De tweede maal werd u bij uw haar getrokken en werd u verkracht. De derde keer werd uw baby afgenomen en op de grond gegooid. Ze overleefde dit niet. Daarop besloot ook u Nigeria te ontvluchten. In 2014 verliet u Nigeria om vervolgens via Agadez, Libië en Italië naar Duitsland te gaan. In Duitsland diende u een Verzoek om Internationale Bescherming (hierna VIB) in. Als bij toeval ontmoette u er die dag uw echtgenoot, die u sinds zijn vlucht niet meer gehoord of gezien had. In Duitsland kreeg u een weigeringsbeslissing en u besloot uw kans te wagen in Frankrijk. In Frankrijk bleef u één jaar – u werd niet ten gronde gehoord – om terug naar Duitsland te gaan en een nieuwe VIB in te dienen. Ook dit VIB werd in 2018 afgesloten met een weigeringsbeslissing. U ging naar Berlijn en besloot om geld te verdienen door uzelf te prostitueren. De man met wie u een traditioneel huwelijk aanging Uw echtgenoot, ging hier niet mee akkoord en verliet u. Sindsdien zijn jullie gescheiden. Na een tijdje adviseerde iemand u naar België te gaan en daar een VIB in te dienen. Op 7 maart 2024 diende u huidig VIB in.

U legde een print van een kleurenfoto neer, waarop u te zien bent met twee kalende plekken op uw hoofd. Uw Nigeriaanse paspoort dat u van de Nigeriaanse ambassade in Spanje heeft, liet u bij een vriendin achter. U legde een kopie van een foto neer waarop u te zien bent met twee kale plekken op uw hoofd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Waar u aanhaalde dat u hoofdpijn en een kort geheugen heeft sinds u aan uw haar getrokken werd (zie foto administratief dossier), wordt er op gewezen dat u tot op heden geen documenten heeft neergelegd met betrekking tot deze bewering (NPO, p.5). U stelde dat u Paracetamol kreeg van Fedasil, maar nu niet meer en ze u aangaven dat u water moet drinken (NPO, p. 7-8 en p.22). Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud door de dossierbehandelaar gevraagd werd of u zich ok voelde om het onderhoud te doen, gaf u aan van wel. Toen u gevraagd werd of er bepaalde zaken zijn die de dossierbehandelaar kon ondernemen om het onderhoud gemakkelijker te maken voor u, gaf u aan dat het ok is (NPO, p.6). Verder werd aangegeven dat er een pauze gehouden wordt en ook u - indien gewenst - steeds mag aangeven wanneer u pauze wil (NPO, p.4). Doorheen het onderhoud heeft u zelf nooit melding gemaakt van problemen. Zowel voor de pauze als op het einde van het onderhoud bevestigde u alles goed begrepen te hebben (NPO, p.19 en p.23). Wel gaf u tijdens de slotvragen aan dat u moe was (NPO, p.23).

Het hele onderhoud duurde ongeveer twee uur en half en in het midden werd – zoals afgesproken – een pauze gehouden.

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben nadat u verschillende keren problemen kende met leden van de Ogboni cult. Ze zochten immers uw (ondertussen ex-)echtgenoot die gevlucht was, omdat hij zijn overleden vader niet wilde opvolgen als chieft van de Ogboni cult. U vreest dan ook verdere vervolging door de leden van de Ogboni cult bij een eventuele terugkeer naar Nigeria.

Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw (ex-) echtgenoot zijn overleden vader moest opvolgen als leider van de Ogboni cult in het Oosten, laat staan dat hij en u problemen kenden met de leden van de Ogboni cult, omdat hij geweigerd zou hebben.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds eerder tweemaal een weigeringsbeslissing ontving in Duitsland. Waarom u geweigerd werd, weet u niet, maar u vertelde er beweerdelijk wel hetzelfde verhaal als in België. (NPO, p.7). Uit het administratief dossier van de DVZ bleek dat u weigerde om de toestemming om inlichtingen te vragen in andere lidstaten van de Europese Unie te ondertekenen. Uiteindelijk ondertekende u het formulier tijdens het onderhoud met het CGVS en werd onmiddellijk nadien uw Duitse asiëldossier opgevraagd.

Echter, uit uw Duitse asiëldossier blijkt dat u niet hetzelfde asiëverhaal vertelde als in België. Uit het Duitse asiëldossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming er inderdaad werd afgewezen. Voor de Duitse asiëlinstanties verklaarde u dat u uw land van herkomst, Nigeria, verliet omdat u een plek zocht 'om tot rust te komen'. U gaf er aan dat tot viermaal toe 'bendes' naar jullie huis kwamen, ze zaken stalen (zoals een televisietoestel) en u bij twee van deze inbraken verkrachtten. Geen Bij geen enkele van de inbraken werden bedreigingen aan uw adres geuit en telkens liet u na om bescherming te zoeken bij de Nigeriaanse autoriteiten (Duitse asiëldossier, p.9 en p.20-21). Voor de Duitse asiëlinstanties maakte u op geen enkel moment melding van vervolging door de Ogboni cult. Op geen enkel moment maakte u melding van het feit dat u een echtgenoot zou hebben, laat staan dat hij de oorzaak van uw problemen is. Dit is opmerkelijk daar u voor het CGVS aangaf dat u uw echtgenoot terug ontmoette de dag van uw onderhoud in Duitsland én dat de problemen die uw echtgenoot had met de Ogboni dé oorzaak was van de problemen die u had met de Ogboni cult (NPO, p.16).

Verder dient te worden opgemerkt dat u – voor iemand die jaren gehuwd was met de opvolger van de leider van de Ogboni cult in het Oosten – erg onwetend bent betreffende een aantal basiszaken aangaande deze opvolgingskwestie.

In de vragenlijst van het CGVS gaf u aan dat uw man zijn overleden vader moest opvolgen als chieft van de 'Boni' (Ogboni) cult. U had er echter geen idee van wanneer deze juist gestorven is omdat het lang geleden is en u niet naar school ging (vragenlijst CGVS dd.4/10/2024, vraag 3.5 en NPO, p.13 en p.15). Toch blijkt dat u tot het derde secundair naar school ging (verklaring DVZ, dd.15/03/2024, vraag 11). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u toe dat u tot het derde secundair naar school ging (NPO, p.15). Verder wist u niet of de vader van uw ex-man een bepaalde titel droeg als 'chieft van de Ogboni' (NPO, p.16). U had er geen idee van hoelang de vader van uw ex-man reeds de functie als 'chieft van de Ogboni' uitoefende. U gaf aan dat de grootvader van uw ex-man géén chieft van de Ogboni was. Wie dan juist bepaalde wie de opvolger is wist u niet. Wie de volgende persoon is om chieft van de Ogboni te worden, nu uw ex-man weigerde, wist u evenmin (NPO, p.17). Toch gaf u aan dat uw (ex-)man sinds zijn geboorte reeds wist dat hij zijn vader zou moeten opvolgen in de functie als 'chieft van de Ogboni'. U gaf aan dat hij ook tegen zijn vader zei dat hij dat niet wilde doen en ze er vaak discussie over hadden (NPO, p.17). Merkwaardig genoeg heeft u nooit geweten dat de vader van uw (ex-)echtgenoot 'chieft van de Ogboni' was (NPO, p.16). Minstens even merkwaardig, is dat de vader uw (ex-)echtgenoot zijn zoon nooit voorbereide op de functie als 'chieft van de Ogboni' (NPO, p.18).

U gaf aan dat de Ogboni cult aan mensenoffers doen. Wie ze offeren, weet u niet. Waarom ze het doen, weet u evenmin. Naast mensenoffers, komen ze leden van de cult volgens u ook samen om te eten, te koken en zich te vermaken (NPO, p.17-18). U gevraagd om – buiten uw schoonvader – leden te noemen van de Ogboni cult, gaf u aan ze niet te kennen (NPO, p.18).

Ook over de nasleep aangaande deze opvolgingskwestie bent u onwetend.

In de vragenlijst van het CGVS gaf u aan dat de broer van uw (ex-)echtgenoot vorig jaar vermoord werd. Toen u gevraagd werd wat de naam van de broer van uw (ex-)echtgenoot is, gaf u aan het niet te weten (vragenlijst CGVS dd.4/10/2024, vraag 3.5). Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoeveel broers en zussen uw (ex-)echtgenoot heeft, gaf u aan dat hij slechts één zus heeft. Toen u daarop gevraagd werd of hij dan geen broer heeft, stelde u dat hij één broer heeft. Gevraagd naar de namen van de zus en de broer van uw (ex-)echtgenoot, gaf u aan dat de naam van de zus A.S. is, maar u de naam van de jongere broer niet kent. U bent niet familiair met henkende ze niet. Gevraagd naar hun leeftijden gaf u aan het niet te weten. U gevraagd waar de broer en de zus van uw (ex-)echtgenoot momenteel verblijven, gaf u aan het niet te weten (NPO, p.13-14). Bovenstaande verklaringen zijn frappant, aangezien u eerder bij de DVZ en later in het onderhoud met het CGVS verklaarde dat uw (ex-)echtgenoot u vertelde dat

zijn jongere broer dood was. Wanneer hij overleed wist u niet; u vroeg het niet eens (NPO, p.17). U weet niet wie ondertussen de leider is van de Ogboni gemeenschap. U weet niet of er een leider ad interim aangeduid werd. U vroeg het zelfs niet aan uw echtgenoot, omdat u boos bent. Ook aan anderen vroeg u niets. U heeft geen nieuws betreffende de opvolgingskwestie en wil het ook niet vragen aan uw (ex-)echtgenoot (NPO, p.21-22). U gaf aan dat uw (ex-)echtgenoot momenteel in Portugal verblijft en jullie recent weer met elkaar spraken (NPO, p.8). U gevraagd waarover jullie spraken, was uw antwoord 'gewoon' (NPO, p.15). Gevraagd of jullie nog gehuwd waren, gaf u aan van niet, omdat u slechts traditioneel huwde met E.W., kon u gewoon scheiden van hem door te zeggen 'het is gedaan' (NPO, p.12). U gaf aan dat uw vader nog steeds in het dorp Oza Nogogo woont. U heeft ook een broer en een zus. Sinds u in Europa bent, sprak u hen echter niet meer, noch anderen die in Nigeria verblijven (NPO, p.10-12). U gaf aan dat u – buiten met uw neef – met niemand in Nigeria meer contact heeft, omdat het niet belangrijk is, het uw probleem nu niet is en het geen zin heeft om te praten, omdat u boos bent (NPO, p.12). Dat u naliet zich te informeren over de nasleep en de huidige toestand betreffende de opvolgingskwestie wijst op een desinteresse in uw lot en wel van die aard om de geloofwaardigheid van het relaas verder te ondermijnen.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de problemen die uw (ex-)man en uzelf gekend zouden hebben, alsook en uw verklaringen betreffende de beweerde aanvallen op uw (ex-)echtgenoot en op uw familiehuis niet consistent en evenmin doorleefd (en dus niet geloofwaardig) zijn.

U gevraagd wie uw (ex-)man kwam vragen om op te volgen, gaf u aan het niet te weten. U gevraagd wanneer uw (ex-)man voor het eerst problemen kende, gaf u aan het niet te weten. U gaf aan dat u na de begrafenis (van uw schoonvader), niet weet wat er gebeurde, uw man verdween en u weet niet wat er gebeurde (NPO, p.18). In de vragenlijst van het CGVS gaf u aan dat ze (de leden van de Ogboni gemeenschap) begonnen te vechten met uw man en ze hem achtervolgden tot in Delta (State) (vragenlijst CGVS dd.4/10/2024, vraag 3.5). Op het CGVS stelde u dan weer dat uw (ex-)echtgenoot vluchtte voor ze hem konden aanvallen (NPO, p.18). Het is Oopmerkelijk dat uw kennis betreffende problemen die uw (ex-)man gekend zou hebben dermate beperkt en inconsistent is, daar jullie elkaar weer terugvonden in Duitsland (supra).

U gevraagd wanneer u voor het eerst problemen kende, gaf u aan het niet te weten. U gaf aan dat ze (de leden van de Ogboni gemeenschap) de eerste keer dat ze kwamen uw huis doorzochten om uw man te zoeken en dat u geslagen werd. Ook schoten ze om mensen angst aan te jagen. Bij een tweede aanval, werd u verkracht. U weet niet wat ze wilden, maar vroegen achter uw man. U weet niet wanneer u de derde keer werd aangevallen, maar u werd aan uw haar getrokken en (opnieuw) verkracht. Uw kind werd gedood (NPO, p.19-20). Het Gezien uw verklaringen betreffende dit eerste en tweede bezoek van de leden van Ogboni gemeenschap is het wel heel opvallend dat u zowel na het eerste bezoek als het tweede bezoek van de leden van de Ogboni gemeenschap dacht dat het een grap was en u gewoon thuis bleef wonen (NPO, p.20).

Nog frappanter – en nefaster voor uw geloofwaardigheid van uw relaas – is dat u in de vragenlijst van het CGVS een hele andere chronologie van de gebeurtenissen opgaf. U gaf aan dat ze (de leden van de Ogboni gemeenschap) de eerste keer kwamen en naar uw man vroegen, dat ze u beten en sloegen en ze uw zeven maanden oude dochter vermoordden. Een week later kwamen ze een tweede keer.

Ze zochten uw man en bedreigden en verkrachtten u. Nog twee weken later kwamen ze een derde keer en, riepen ze dat ze uw man zochten en ze schoten. Daarop ontvluchtte u Nigeria (vragenlijst CGVS dd.4/10/2024, vraag 3.5).

Noch in Duitsland, noch in de verklaring DVZ maakte u melding van uw (overleden) dochter. Nochtans werd duidelijk gevraagd ook overleden kinderen te vermelden (verklaring DVZ, dd.15/03/2024, vraag 18). Toen u op het CGVS de vraag gesteld werd of u kinderen heeft, gaf u aan van wél, maar dat het er niet meer is. De naam van uw overleden dochter kon u zich echter niet meer herinneren (NPO, p.15).

Verder:

- wachtte u erg lang om een VIB in te dienen. U diende volgens uw verklaringen in 2014 een VIB in te Duitsland. U kreeg een weigeringsbeslissing. Ook in 2017 diende u een VIB in te Duitsland, om nadien te vertrekken naar Frankrijk voor één jaar. U keerde weer terug naar Duitsland, waar u een nieuw verzoek indiende. In 2018 kreeg u opnieuw een weigeringsbeslissing. U bleef in Duitsland en diende pas op 7/3/2024 een nieuw VIB in; ditmaal in België. De reden waarom u zolang wachtte – namelijk omdat niemand u vertelde hoe dit te doen – kan gelet op uw eerdere aanvragen tot internationale bescherming, niet weerhouden worden (NPO, p.7-8). Het feit dat u zolang wachtte om een VIB in te dienen, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.

- vroeg en verkreeg u een paspoort bij de Nigeriaanse ambassade te Spanje. Tijdens het onderhoud gaf u aan dat het paspoort bij een vriend(in) ligt, maar ze niet opneemt (NPO, p.9). U legde het paspoort dan ook niet neer in het kader van uw VIB.

Wat betreft de kopie van de door u neergelegde foto waarop u te zien bent met twee kale plekken op uw hoofd, dient te worden opgemerkt dat hieruit hoe dan ook geenszins kan blijken in welke omstandigheden u deze kale plekken zou hebben opgelopen, laat staan dat het zou aantonen dat u in uw land van herkomst problemen zou hebben ondervonden. Verder blijkt uit uw Duits asiëldossier dat er op 21/06/2016 door een arts werd vastgesteld dat u lijdt aan Alopecia areata, ofte pleksgewijze kaalheid.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie kan het volgende worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 februari 2025. Op 28 februari 2025 maakte u via uw raadspersoon correcties op de notities over. De aanpassingen die u deed betroffen voornamelijk correcties qua schrijfwijze na de door u verkeerd vertaalde notities van het persoonlijk onderhoud, alsook enkele post factum preciseringen (zoals de toevoeging van de naam van uw overleden dochter) welke als dusdanig geen impact hebben op de beslissing die werd genomen in uw dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- “- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;*
- De zorgvuldigheidsplicht, het « algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de 4 zorgplicht »”.*

Verzoekster doet een theoretische uiteenzetting van deze bepalingen.

Er moet rekening gehouden worden met het specifieke profiel van verzoekster. Met betrekking tot dit specifiek profiel verklaarde verzoekster niettemin spontaan dat zij altijd in haar dorp heeft gewoond en nooit verlaten heeft behalve toen ze begon aan haar reis naar België, dat ze Nigeria in 2014 verliet, meer dan tien jaar geleden, dat haar dochter werd vermoord, en dat zij zelf werd verkracht.

Verzoekster heeft een aantal gegronde redenen aangevoerd om te vrezen voor vervolging, in het bijzonder met betrekking tot de Ogboni cult, en de reële risico's van ernstige schade die zij zou lopen indien zij naar haar land van herkomst zou terugkeren, zonder de bescherming van de autoriteiten van dat land te kunnen inroepen. In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekster had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen *in casu* niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet vastgesteld worden dat verzoekster het precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is.

Verzoekster herhaalt haar verklaringen. *In casu* heeft verzoekster haar land verlaten omwille van problemen met de Ogboni gemeenschap/cult. Haar ex-echtgenoot moest zijn overleden vader opvolgen, maar hij weigerde hiertoe. Hierdoor werd verzoekster een nevenslachtoffer van de weigering en de vlucht van haar echtgenoot, waardoor ze zelf in het vizier van de Ogboni kwam en werd aangevallen door hen.

Met het oog op het Vluchtelingenverdrag is de verzoekende partij van mening dat de daden waaraan zij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging overeenkomen en kunnen worden gezien als in verband met een politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad hieromtrent.

In casu heeft de ex-echtgenoot van verzoekster geweigerd om de regels opgelegd door de Ogboni cult te volgen, en besloten beiden – op verschillende momenten – om het land te verlaten. Het kan dus gesteld worden dat verzoekster, door haar gedrag en door het feit dat zij de ex-echtgenote is van de man die leider moest worden, wordt geacht in strijd te handelen met de door de Ogboni gemeenschap vastgestelde regels. Wegens haar gedrag (zij ontvluchtte Nigeria en reisde naar een land dat door leden van de Ogboni als ongelovig wordt beschouwd), vreest verzoekster te worden beschouwd door de Ogboni als tegenstander of verraadster, en als gevolg gestraft te worden. De voorziene straf voor zo'n gedrag is de dood. Gezien de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de Ogboni cult mensenoffers uitvoert, alsook de doodstraf toepast, vreest verzoekster terecht vervolging door de Ogboni cult. Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en moeten als vervolgingsdaden worden beoordeeld.

Verzoekster is ook van mening dat de handelingen waaraan zij is blootgesteld of kan worden blootgesteld, ook geacht kunnen worden binnen de werkingsfeer van artikel 48/3, § 4, b), van de Vreemdelingenwet te vallen. De beginselen van de Ogboni cult zijn ook religieuze beginselen en zij zullen verzoekster vervolgen omdat zij als een ongelovige wordt beschouwd omdat zij weigert de bevelen van de Ogboni te aanvaarden.

Verzoekster meent dat op basis van haar verklaringen blijkt dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat haar het voordeel van de twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Verzoekster bespreekt het geloofwaardig karakter van haar relaas.

De bestreden beslissing voert aan dat verzoekster reeds tweemaal een negatieve beslissing heeft ontvangen in Duitsland, en gebruikt dit om haar huidige asielaanvraag als ongeloofwaardig te beschouwen en haar de vluchtelingenstatus te weigeren.

De verwerende partij geeft blijk van vooringenomenheid. Vervolgens merkt de verweerder op dat het asielerhaal dat verzoekster in Duitsland vertelde, niet overeenkomt met haar verklaring in België. Haar wordt verweten dat zij geen melding maakte van vervolging door de Ogboni cult en van haar echtgenoot. Verzoekster legt aan haar advocaat uit dat zij op het moment van haar verklaringen in Duitsland niet wist dat de Ogboni cult achter de aanvallen zat waarvan zij het slachtoffer was geweest. Haar ex-echtgenoot had haar nooit informatie gegeven over zijn familiale situatie of over de opvolgingskwestie. Dit werd haar pas later door hem toegelicht. Om deze reden wijken haar eerdere verklaringen af van de verklaringen die zij in België heeft afgelegd. Ook was verzoekster zeer kwaad op haar ex-echtgenoot omdat hij haar alleen had achtergelaten zonder enige uitleg (NPO, p. 18). Om die reden vermeldde zij hem niet in Duitsland. Ook kunnen de overige tegenstrijdigheden met de eerdere asielaanvragen in Duitsland worden verklaard op basis van het trauma van verzoekster. Zoals zij verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud, lijdt verzoekster aan hoofdpijn en geheugenproblemen sinds haar aan het haar werd getrokken tijdens de tweede aanval waarvan zij het slachtoffer was (NPO, p. 5). Verzoekster geeft blijk van ernstige stress als gevolg van haar tien jaar durende asielerprocedure en uit vrees voor een terugkeer naar haar land van herkomst, mocht deze laatste kans op internationale bescherming worden afgewezen. Deze stress werd door de verwerende partij niet in aanmerking genomen bij de beoordeling van haar asielerlaas. Verzoekster stelt dat het huidige asielerlaas, zoals aan het CGVS meegedeeld op 18 februari 2025, correct is en alle informatie bevat die zij op dat moment kon verstrekken.

Verzoekster verklaart haar onwetendheid door erop te wijzen dat zij nooit heeft geweten dat de vader van haar ex-echtgenoot de leider van de Ogboni was, noch dat haar ex-echtgenoot hem na diens overlijden zou moeten opvolgen (NPO, p. 16). De verwerende partij bestempelt dit als *«merkwaardig genoeg»*. Nochtans is het aannemelijk dat haar ex-echtgenoot deze informatie voor haar verzwegen, aangezien hij weigerde zijn vader op te volgen wegens zijn afkeer van de mensenoffers en andere rituelen binnen de Ogboni. Ook is de Ogboni cult een gesloten en geheime genootschap waardoor het als buitenstander onmogelijk is om kennis te hebben van hun rituelen en interne organisatie. Bijgevolg kan het verzoekster logischerwijs niet worden aangerekend dat zij bijvoorbeeld geen leden van de Ogboni cult kan noemen (NPO, p. 18). Haar verklaringen zijn dan ook coherent en plausibel.

Vervolgens wordt verzoekster verweten onwetend te zijn over de nasleep van deze opvolgingskwestie. Verzoekster wil echter opnieuw benadrukken dat zij zeer boos is op haar ex-echtgenoot vanwege de geheimen die hij voor haar heeft verzwegen en de gevolgen daarvan die zij moest ondergaan (NPO, p. 18). Om die reden wil zij zo min mogelijk van hem horen en stelt zij geen vragen over zaken zoals wie inmiddels de leider van de cultus is geworden, nadat haar ex-echtgenoot deze positie weigerde. Verzoekster tracht de

vervolgingen achter zich te laten en zichzelf opnieuw op te bouwen. Verder betwist verweerder de problemen die zowel verzoekster als haar ex-echtgenoot hebben ervaren, evenals de aanvallen op haar ex-echtgenoot en haar familiehuis. Opnieuw maakt de verwerende partij hierbij gebruik van dezelfde argumenten, namelijk de onwetendheid van verzoekster. Wat dit punt betreft, verwijst verzoekster naar de bovenstaande uitleg en beschouwt zij de motivering van verweerder als lacunair. Deze analyse is evident te streng en inadequaat. Verzoekster heeft voldoende verklaard over de omstandigheden rondom de aanvallen waarvan zij het slachtoffer was, door spontaan en zo gedetailleerd mogelijk te antwoorden op alle vragen die door de beschermingsfunctionaris werden gesteld. De conclusie die door de verweerder is getrokken, is dan ook te voorbarig en te streng. De onwetendheid van verzoekster mag niet tegen haar worden aangewend, maar moet worden beschouwd als een aanwijzing voor de waarschijnlijkheid dat haar ex-echtgenoot informatie voor haar verborgen hield in verband met zijn opvolging van de Ogboni cult.

Ten laatste, haalt de verwerende partij aan dat verzoekster volgens een Duitse arts aan Alopecia areata zou lijden. Hierbij verwijst verzoekster naar een studie waarbij de link werd onderzocht tussen het begin en verloop van pleksgewijze kaalheid en stressvolle gebeurtenissen zoals verzoekster heeft meegemaakt. Dit onderzoek maakt de verklaringen van verzoekster opnieuw plausibel wat de kale plekken in haar haar betreft.

Wat het late verzoek om internationale bescherming in België betreft, legt verzoekster aan haar advocaat uit dat zij op dat moment niet de kracht had om een nieuwe aanvraag voor internationale bescherming in te dienen. Het is belangrijk te vermelden dat verzoekster gedurende de periode van 2018 tot 2024 gedwongen was zich te prostitueren om in haar behoeften te voorzien en dat zij zich in een grote emotionele wanhoop bevond.

Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad en de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en vraagt dat haar het voordeel van de twijfel toegekend wordt.

Indien de Raad van mening zou zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoekster geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast. Het feit dat verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd, leidt tot het vermoeden dat verzoekster in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om. Verzoekster was onderworpen aan psychologisch en fysiek geweld. Tijdens deze periode werd zij aangevallen, verkracht en werd haar kind vermoord door de Ogboni cult (NPO, p. 20). *In casu* heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang zal krijgen tot effectieve bescherming van de overheden. De verzoekende partij verzoekt derhalve primair om erkenning van de vluchtelingenstatus. De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

Verzoekster vraagt in subsidiaire orde om de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet. Bovendien, behoort zij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. Verzoekster vreest voor haar leven en haar lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van haar grondrechten waaraan zij zou worden onderworpen als zij naar Nigeria zou terugkeren. Ten eerste, met betrekking tot de risico's van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vreest verzoekster de leden van de Ogboni cult. Bovendien zal verzoekster geen aanspraak kunnen maken op de bescherming van de autoriteiten in haar land. Verzoekster vertelt dat de politie niets doet, indien uw familie niet invloedrijk is (NPO, p. 19, 20). Verzoekster citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Nigeria.

Er is geen informatie waaruit blijkt dat verzoekster bescherming en bijstand van de autoriteiten zou kunnen genieten.

In de tweede plaats vreest verzoekster het slachtoffer te worden van een ernstige schending in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet namelijk «*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*». Verzoekster acht de beoordeling in de bestreden beslissing lacunair aangezien de specifieke situatie in Delta State – waar verzoekster is geboren en haar hele leven heeft gewoond – niet is geanalyseerd. Dergelijke algemene informatie en conclusies voldoen niet aan de zorgvuldigheidsplicht die van de verwerende partij mag worden verwacht. Hier zullen we dieper ingaan op de veiligheidssituatie in het land van herkomst van verzoekster. De opstand van Boko Haram heeft een van de grootste gebieden van geweld in Afrika gecreëerd. Sinds 2009 heeft de opstand in Nigeria aan tienduizenden mensen het leven gekost en meer dan twee miljoen mensen op de vlucht gejaagd.

Verzoekster citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Nigeria maar ook specifiek voor Delta State. Er is echter heel weinig informatie in dit rapport over de regio van herkomst van verzoekster. Het gebrek aan recente informatie van verweerder over Delta zou ertoe moeten leiden dat de

zaak wordt teruggestuurd naar het CGVS voor verdere analyse. Om deze reden, loopt verzoekster een reëel risico op ernstige schade in de zin van Vreemdelingenwet als zij zou terugkeren naar Nigeria. Gebaseerd op deze gevaarlijke veiligheidssituatie is verzoekster bang om het onderwerp te zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of van ernstige bedreiging van haar leven als een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

In geval van terugkeer naar Nigeria blijkt uit objectieve informatie dat verzoekster in omstandigheden zou leven die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid.

Daarom, moet verzoekster bescherming krijgen onder artikel 48/4, § 2, b), en c), van de Vreemdelingenwet. In ondergeschikte orde dient haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

3.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie omtrent de veiligheidssituatie in Nigeria: een artikel van 30 oktober 2024 van vanguardngr.com, een artikel van 20 november 2024 van pressreader.com, een artikel van 24 oktober 2024 van pmnewsnigeria.com, een artikel van 8 november 2024 van guardian.ng, een artikel van 15 januari 2025 van afripost.ng, een artikel van 18 februari 2025 van guardian.ng, een artikel van 3 maart 2025 van punchng.com, een artikel van 5 maart 2025 van guardian.ng, een artikel van 17 maart 2025 van nigerianobservernews.com, een artikel van 10 maart 2025 van dailypost.ng, twee artikelen van 23 augustus 2025 van saharareporters.com, een artikel van 10 juli 2025 van amnesty.org.ng en een artikel van 28 mei 2025 van amnesty.org.ng.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster haar verklaringen wenst te verschonen door te stellen dat er geen rekening is gehouden met haar trauma's merkt de Raad vooreerst op dat verzoekster nergens aantoonbaar dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch zij noch haar advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Hetzelfde geldt voor waar verzoekster herhaalt dat zij last heeft van hoofdpijn en geheugenproblemen. Verzoekster toont aldus niet aan dat haar gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Waar u aanhaalde dat u hoofdpijn en een kort geheugen heeft sinds u aan uw haar getrokken werd (zie foto administratief dossier), wordt er op gewezen dat u tot op heden geen documenten heeft neergelegd met betrekking tot deze bewering (NPO, p.5). U stelde dat u Paracetamol kreeg van Fedasil, maar nu niet meer en ze u aangaven dat u water moet drinken (NPO, p. 7-8 en p.22). Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud door de dossierbehandelaar gevraagd werd of u zich ok voelde om het onderhoud te doen, gaf u aan van wel. Toen u gevraagd werd of er bepaalde zaken zijn die de dossierbehandelaar kon ondernemen om het onderhoud gemakkelijker te maken voor u, gaf u aan dat het ok is (NPO, p.6). Verder werd aangegeven dat er een pauze gehouden wordt en ook u - indien gewenst - steeds mag aangeven wanneer u pauze wil (NPO,

p.4). Doorheen het onderhoud heeft u zelf nooit melding gemaakt van problemen. Zowel voor de pauze als op het einde van het onderhoud bevestigde u alles goed begrepen te hebben (NPO, p.19 en p.23). Wel gaf u tijdens de slotvragen aan dat u moe was (NPO, p.23).

Het hele onderhoud duurde ongeveer twee uur en half en in het midden werd – zoals afgesproken – een pauze gehouden.

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoekster aanvoert dat zij slechts beperkt opgeleid is en dat zij altijd in haar dorp heeft gewoond en haar dorp nooit verlaten heeft, behalve toen ze vertrok uit Nigeria, oordeelt de Raad dat dit niet tot gevolg kan hebben dat verzoekster niet in staat zou zijn om haar eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot haar vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven, noch dat zij niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast kan los van de vaststelling dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard kan gaan met enige mate van stress, van verzoekster redelijkerwijze worden verwacht dat zij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van haar relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit haar land van herkomst, in elke fase van de procedure en dus ook wanneer de feiten dateren van tien jaar geleden. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

Aangezien verzoekster in het overige van haar verzoekschrift slechts onaannemelijke *post-factum* beweringen aanvoert die zouden moeten verklaren waarom zij weinig weet van de opvolgingskwestie van haar ex-man bij de Ogoni en waarom zij in Duitsland niet hetzelfde asielverhaal vertelde als in België, neemt de Raad de motieven van de bestreden beslissing, die meer dan overtuigend zijn, integraal over.

Verzoekster verklaart dat zij haar verzoek om internationale bescherming erg laattijdig indiende omdat zij niet de kracht had gezien zij o.a. gedurende de periode van 2018 tot 2024 gedwongen was zich te prostitueren om in haar behoeften te voorzien en dat zij zich in een grote emotionele wanhoop bevond. De Raad is echter van mening dat van verzoekster, die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en daarom internationale bescherming nodig heeft, redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de laattijdigheid van verzoeksters verzoek een indicatie vormt dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen de ernst van de door haar geschetste vervolging relativeert. De Raad herneemt hieromtrent ook de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier.

In zoverre verzoekster nog verwijst naar een studie waarbij de link werd onderzocht tussen het begin en verloop van pleksgewijze kaalheid en stressvolle gebeurtenissen, benadrukt de Raad dat verzoekster deze studie niet kan aanhalen als een sluitend bewijs van haar asielrelaas.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters voorgehouden vervolging, haar beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Verzoekster moet tot slot de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn

waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "Nigeria Country Focus" van juli 2024).

Uit de toelichting van het verzoekschrift en de informatie in de aanvullende nota blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de beoordeling van de bestreden beslissing niet meer actueel zou zijn.

Voor burgers in de deelstaat Delta State bestaat actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vijftieng door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP